

ת"פ 70811/11/18 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד איתן שלום

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 70811-11-18 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וכלכלה נ' שלום

בפני בעניין:	כבוד השופט, הנשיא, מנחם מזרחי המאשימה:	פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה באמצעות ב"כ עוה"ד הדר ויינשטיין
נגד הנאשם:		איתן שלום באמצעות ב"כ עוה"ד שחר ששון

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן והסדר הטיעון:

כתב-האישום כפי שתוקן בפרוטוקול בית-המשפט (עמוד 245 שורות 11 - 16), מייחס לנאשם את האישומים הבאים:

החלק הכללי מוסר, כי בשנים 2012 - 2016 עסק הנאשם בתחום רישום קבלנים ובמסגרת עיסוקו הציע הנאשם ללקוחותיו טיפול בהליך רישום בפנקס הקבלנים שבמשרד הבינוי והשיכון ולטפל בהליך קבלת אישורים או רישונות ממשרדי ממשלה נוספים.

האישום הראשון, מייחס לנאשם 5 עבירות של שימוש במרמה, עורמה או תחבולה במטרה להתחמק ממס, לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה והכנת או קיום פנקסי חשבוניות כוזבים לפי סעיף 220 (4) לפקודה.

בעת הרלוונטית, בין השנים 2012 - 2016, צמחו לנאשם מעיסוקו דלעיל הכנסה בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך שאינו נופל מ - **2,059,463 ₪**, כפי שמפורט בעובדה הראשונה.

בגין כל אחת משנות המס היה הנאשם חייב בהגשת דוחות שנתיים על הכנסותיו, בניהול ספרים, אך הנאשם נקט במרמה, עורמה ותחבולה במזיד כדי להשתמט מתשלום המס בגין הכנסותיו, בכך שלא הודיע לפקיד השומה על עיסוקו, לא הוציא ללקוחותיו חשבוניות בגין התקבולים שקיבל מלקוחותיו ובמספר מקרים הוציא להם חשבוניות על שם עוסק

מורשה ששימש אותו בעבר אך היה בלתי פעיל בעת הרלוונטית או שהוציא חשבוניות אשר נשאו את שם עסקו עם מספר עוסק שאינו שייך לו, הוא לא הגיש את הדוחות השנתיים כנדרש, קיבל מלקוחותיו שיקים ששורת המוטב בהם ריקה, ניכה אותו במשרדים למתן שירותי מטבע על שם לקוח אחר, הכל כמתואר בעובדה מספר 3.

סעיף 4 לעובדות מבהיר, כי הנאשם פעל בדרך זו "בהתנהלות שיטתית, מתוכננת, מתוך כוונה להפיק רווח כלכלי...".

האישום השני, מייחס לנאשם עבירה של קבלת דבר בתחבולה בהתאם לסעיף 416 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בחודש אוקטובר 2014 נפגש הנאשם עם אדם, הוא הציג בפניו מצג כוזב, כמתואר בעובדה מספר 2 ועל יסוד מצג כוזב זה, קיבל ממנו בתחבולה חמישה שיקים בסכום כולל של ₪ 10,375.

האישום השלישי, מייחס לנאשם עבירה של קבלת דבר בתחבולה בהתאם לסעיף 416 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בחודש אוגוסט 2015 נפגש הנאשם עם אדם נוסף, הוא הציג בפניו מצג כוזב דומה למתואר באישום השני, ועל יסוד מצג כוזב זה, קיבל ממנו בתחבולה ארבעה שיקים בסכום כולל של ₪ 10,200, שניים מהשיקים נפרעו ושניים בוטלו טרם מועד פירעונם.

האישום הרביעי, מייחס לנאשם עבירה של קבלת דבר בתחבולה בהתאם לסעיף 416 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בחודש אפריל 2012 נפגש הנאשם עם אדם שלישי, הוא הציג בפניו מצג כוזב, דומה למתואר לעיל, ועל יסוד מצג כוזב זה, קיבל ממנו בתחבולה ארבעה שיקים בסך כולל של ₪ 11,600.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון כדלקמן:

ב. מתחם ענישה:

(א). באשר לאישום הראשון, נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע מתחם ענישה שנע בין 10 חודשי מאסר בפועל עד 30 חודשי מאסר בפועל, יחד עם קנס שנע בין ₪ 10,000 עד ₪ 100,000.

אפנה בעניין זה בשינויים המחויבים אל פסקי-הדין הבאים:

רע"פ 7773/16 חננאל נגד מדינת ישראל (26.10.16):

הנאשם, פסיכולוג, אשר השמיט במשך 4 שנים, הכנסה מן הדוחות שאותם הגיש לשלטונות מס הכנסה בשווי של כמיליון ₪, לא הסיר את המחדל, נעדר עבר פלילי, בעל מצב רפואי ונפשי קשים, נקבע מתחם שבין 8 - 24 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל ולקנס בשיעור 50 אלף ₪.

רע"פ 3998/15 פלוני נגד מדינת ישראל (28.6.15):

עבירות מס, הוצאת חשבוניות כוזבות, היקף מס 1.6 מיליון ₪, ללא עבר פלילי, הסרת מחדל חלקית, נקבע מתחם שבין 10 - 24 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 14 חודשי מאסר בפועל ולקנס בסך 50 אלף ₪.

רע"פ 4233/16 מור נגד מדינת ישראל (4.7.16):

עבירות מס, שימוש במרמה עורמה ותחבולה, בין השנים 2001 - 2008 לא דיווח כל הכנסות בהיקף של 1,907,950 ₪, לכל הפחות, נקבע מתחם שבים 12 - 24 חודשי מאסר בפועל, נעדר עבר פלילי, נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 50 אלף ₪.

(ב). באשר לאישומים 2 - 4 המאשימה הסכימה כי יש לקבוע מתחם ענישה כולל, ולפיכך נוכח עקרון ההלימה אני קובע אני קובע ביחס לכלל אישומים אלו מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 12 חודשי מאסר בפועל.

ג. שיקולי ענישה:

הנאשם ביצע עבירות מס חמורות, המחייבות להטיל עליו ענישה גמולית, אשר תרתיע הן את היחיד והן את הרבים ואשר תשלב היטב ברמת הענישה הנוהגת במקרים שכאלה.

ענישת הנאשם חייבת להביא לידי ביטוי מעשי, אשר יתורגם לענישה בעלת משקל, את הערכים שבהם פגע, והם: ערך השוויון בנטל המס, פגיעה בסדר הציבורי-החברתי-הכלכלי, פגיעה בקופה הציבורית וביכולת של המדינה לתפקד באופן המעניק לציבור אזרחיה את השירותים המוענקים להם.

אזכיר, כי הנאשם העלים מס משך תקופה ארוכה בת 5 שנים (בין השנים 2012 - 2016 כמפורט בסעיף 1 לעובדות).

אני מקבל את הטענה כי העלמת מס רבת שנים שכזו מחייבת מחשבה ותכנון ואלו עולים כדי רמת חומרה של ממש. בכל שלב יכול היה הנאשם לעצור את פעילותו העבריינית ולהפסיק את הפגיעה המתמשכת בקופת המדינה, אך הוא בחר שלא לעשות כן.

ביחס לאישומים 2 - 4, הנאשם טען למידת תחכום נמוכה והפנה לקבלות שאותן הוציא כדי להראות שהן נעדרות רכיב של הסתרה.

אזכיר, כי דנים אנו בהעלמת מס של **2,059,463 ש"ח** לפחות.

הלכה למעשה, אין לראות נאשם זה אלא כמי ששלח יד אל קופת המדינה וגנב ממנה, ובתוך כך מכלל הציבורי שני מיליון ₪.

זהו נאשם אשר לא טרח להשיב את הגזלה ולו באופן חלקי. ביחס לכאלה יפה קביעתו של בית-המשפט העליון ע"פ 395/75 מיכאל צור נגד מדינת ישראל, ל (2) 589 (1976): "לגבי חובלים ומזיקים, גנבים וגזלנים, מועלים ורמאים למיניהם, **חשובה החרטה שבמעשה מן החרטה שבלב ובדיבור. כבר לימדונו קדמונינו שהמתוודה על חטא ואינו חוזר בו לשלם את הגזל, כמוהו כטובל ושרץ בידו** (תענית, ט"ז, א' ורש"י שם, ד"ה ואינו חוזר בו); **אבל מי שעושה להשבת הגזילה, וידויו וידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העבריין מניעים תועלתיים ואנוכיים גרידא, אין בהם כדי לגרוע מערכה של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דינו. עיקר תכליתם של דיני העונשין הוא להשליט את החוק; משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השלטתו היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדיני הנפשות הולכים אחר דיני הממונות, כמו שהיושר הולך אחר הדין. משבאו דיני הממונות על סיפוקם, שוב דיני הנפשות אינם תבענים ואינם תאוותניים כולי האי; לא באו על סיפוקם, יקומו דיני העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק. **פשיטא שמדיניות בית-המשפט בפלילים צריכה להיות, לעודד נאשמים שיתקנו את המעוות שעיוותו במעשה עבירתם: ואין עידוד אלא בידיעה שמה שיתקנו יותר, ימתיק עליהם בית-המשפט את דינם יותר, וכך אמנם מנהג נהוג בבתי-המשפט שלנו מימים ימימה, שאין לך עילה להקלת העונש, טובה ויעילה ומרשימה מעילת השבת הגזילה או שיפוי הניזוק. וכן להיפך: עילה טובה וסבירה להחמרת העונש היא שהגזלן לא השיב מאומה, בין שבזבז את הגזילה ובין שהוא אוגר אותה לכשיוחזר. אין אני יכול להעלות על דמיוני אף מקרה אחד אשר אף בנסיבותיו המיוחדות לא יתחשב בית-המשפט בהחזרת הגזילה או בתיקון הנזק כעילה להמתקת הדין; ומקום שלא הוחזר או תוקן הכל, יתחשב בית-המשפט במקצת (תרתי משמע). ובפרט אין אני גורס, כאילו אין להביא החזרת הגזילה בחשבון הנסיבות המקילות, כל עוד לא הוכיח הנאשם שהחזיר את אשר החזיר מתוך התשובה השלמה ולא מתוך מניעים או שיקולים תועלתיים: אדרבא, יפעל לתועלת עצמו - ובלבד שיחזיר את הגזילה; יידע נא מראש שאם יחזיר, יוקל ענשו - ובלבד שיחזיר. ואפילו עשה חשבון הקר שבין כה וכה ישימו ידם על הגזילה, ומוטב שיחזירנה ויקצור שכר ההחזרה - העיקר שיחזיר, ולא ימר על עיניה הפקוחות של המשטרה."****

איני סבור, כי יש להעניק משקל לטענה, כי הנאשם לא הסיר את המחדל משום שמצבו הכלכלי לא אפשר לו לעשות כן. היה על הנאשם לעמול ולטרוח ולעשות כל הניתן - ולו להסרה חלקית של המחדל - אך למרבה הצער הוא לא השיב לקופת המדינה אגורה שחוקה אחת.

איני מקבל את טענתו של הנאשם, כי הוא לא ביצע את המעשים "מתוך תאוות בצע, אלא צורך השרדותי" (עמוד 255 שורה 15). עובדות כתב-האישום שבהן הורשע בעקבות הודאתו מלמדות בסעיף 4 לאישום הראשון: "במעשיו, פעל הנאשם בהתנהלות שיטתית ומתוכננת, **מתוך כוונה להפיק רווח כלכלי**, בכך הסב הנאשם נזק לקופה הציבורית".

אין להקל ראש כלל ועיקר גם ביתר האישומים, שבמסגרתם קיבל בתחבולה מאנשים פרטיים שונים סכומי כסף נכבדים (10,375 ₪ + 10,200 ₪ + 11,600 ₪) שכל רצונם היה להסדיר את עניינם מול רשם הקבלנים וגם סכומי כסף אלו לא הושבו להם.

מסתבר, כי אין זו הפעם הראשונה שבה מבצע הנאשם עבריינות מסוג זה. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל עבירה מתחום המס שבמסגרתה נדון ל - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (במ/1). עוד ניתן ללמוד, כי לחובתו 12 חודשי מאסר מותנים שהם עתה **חבי הפעלה** (במ/2) אשר הוטלו עליו בתאריך 4.3.2014 במסגרת ת"פ 11-11-37080 שלום תל-אביב-יפו. התנאי היה שלא יעבור עבירות מס מסוג פשע, משך שלו שנים.

במסגרת ת"פ 18-05-68435 שלום רמלה, הסברתי מדוע המאסר המותנה הינו חב הפעלה ולא בר הפעלה ואפנה לנימוקי שהובאו שם. בקצרה אומר, כי החובה החוקית להגיש דוחות מס קבועה בסעיף 132 לפקוד מס הכנסה, אשר קובע כי יש למסור כל דוח לא יאוחר מיום 31.5 בכל שנה. בהגיע מועדה של כל חובה, והיא לא קוימה, מצמיחה החובה עבירה נמשכת, ה"חיה" עד אשר מתמלאת החובה. ולכן, החובות שצמחו לנאשם בגין השנים 2015 ו - 2016 שלא מולאו - די בהן, כשתי עבירות שאותן ביצע, להפעיל את התנאי המדובר, בכדי להפוך אותו למאסר מותנה חב הפעלה.

תשומת הלב, לכך שהפעילות העבריינית הקודמת, התפרשה על השנים 2002 - 2007, היא נשאה אופי דומה של עסק שפעל במטרה להשיג ללקוחות רישום כקבלנים מורשים, ובדרך זו השמיט הכנסות בסך 440,000 ₪, וכי גזר-הדין ניתן בתאריך 4.3.2014. כלומר במועד ההליך המשפטי, המשיך הנאשם לבצע עבירות דומות (שנים 2012 - 2016) באופן שבהחלט מוביל למסקנה כי המפגש עם רשויות האכיפה ובית-המשפט כלל לא יצר אצלו הרתעה ולפיכך עתה יש לגדור עמו את הפרצות בענישה חריפה בעלת משקל, אשר תבהיר לו את חומרת מעשיו.

המאשימה עתרה להפעלת עונש המאסר המותנה חציו במצטבר וחציו בחופף (עמוד 253 שורה 11 והלאה) ואני מקבל את עמדתה בעניין זה.

איני מקבל את הטענה כי המאשימה פעלה בתיק זה בדרך של שיהוי שיש בה להוביל להקלה בענישה. המאשימה בטיעוניה פרטה את השלבים השונים שעבר ההליך (עמוד 252 שורה 5 והלאה) ואני מקבל את טיעוניה בעניין זה.

מנגד:

התסקיר תאר את תולדות חייו: הנאשם, אדם מבוגר, רווק, חסר דיור קבע, סיים 12 שנות לימוד, שירת צבאי מלא, עבד לפרנסתו לאורך השנים, כיום מצוי בהליכי פשיטת רגל.

תוארו הבעיות הרפואיות שהן מנת חלקו (עמוד 2 פסקה ראשונה).

נמסר הנתון אודות העבר הפלילי, אולם יש ממש בהערת המאשימה בטיעוניה, כי שירות המבחן לא נתן דגש ביחס לטיבו של הליך זה, ולעובדה, כי העבירות נעברו במקביל לניהול ההליך המשפטי ולפיכך ספק עם הליך משפטי השיג הרתעה בעניינו של הנאשם (עמוד 3 פסקה חמישית - מרכז העמוד).

נמסר, כי הנאשם מביע חרטה, מגלה אמפטיה כלפי המתלוננים, חש בושה ביחס למעשיו.

שקלתי לזכות הנאשם את הרשעתו בעקבות הודאתו, הגם שזו הגיעה לא במעמד הראשון, אלא לאחר ניהול הליך ארוך והעדתם של כ- 32 עדים, וזאת משום שבסופו של יום חל שינוי מסוים בין כתב-האישום המקורי לכתב האישום המתוקן שבו הורשע בסופו של יום.

שקלתי את נסיבות חייו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר ובאריכות בדבריו האחרונים. אפנה בעניין זה אל הנתונים בדבר שירותו הצבאי ואל תעודת הגמר של בית הספר לקצינים,

שקלתי את חרטתו וצערו על המאשים.

הבאתי כשיקול לקולה את מצבו הרפואי, כפי שנמסר בעת הטיעון לעונש והמתועד המסמכים הרפואיים, אולם איני סבור כי יש בו כדי למנוע הטלת עונש בדרך של מאסר בפועל, ולשם כך בדיוק (הצורך בניתוח עתידי) דחיתי את מועד מתן גזר-הדין.

שקלתי לזכותו את מצבו הכלכלי, כעולה מן המסמכים המשפטיים שצורפו, את העובדה כי הלכה למעשה הינו חסר דיור עצמאי.

בחנתי את עדותו של ד.צ. ואת מכתבי התודה שצורפו.

ד. מסקנות:

הצדדים הציגו הסדר טיעון שבמסגרתו יטענו לטווח ענישה שבין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את המכלול דלעיל, אני סבור, כי יש לגזור על הנאשם ענישה לריצוי בדרך של מאסר בפועל, שאינו בתחתית המתחם, אלא שיש בו להביא אל מרכז במת השיקולים את חומרת העבירות, יחד עם העבר הפלילי, אשר לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות פליליות, במקביל למפגש עם רשויות אכיפת החוק, כאשר יתרת השיקולים לקולה יובילו למסקנה כי אין לאמץ את עמדת המאשימה לענישה.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה חב ההפעלה בן 12 החודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 37080-11-11 שלום תל-אביב-יפו (במ/2) וזאת מחצית בחופף, מחצית במצטבר לעונש המאסר בפועל דלעיל (כפי עתירת המאשימה).

ג. סה"כ ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.

לשם ריצוי עונשו יתייצב הנאשם בתאריך 25.12.22 בשעה 09:00 בבית הסוהר הדרים כשהוא מצויד בעותק מגזר-דין זה ובתעודת זהות.

מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ והנאשם יפקיד את דרכונו במזכירות בית-המשפט.

ד. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת מס מסוג פשע.

ו. 50,000 ₪ קנס או 100 ימי מאסר תמורתו, והקנס ישולם ב - 40 תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.1.23 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"ג, 17 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.